

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1161

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 decembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
219. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan	2	stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal	4
1.131. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan	2	★	
220. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 143/2024 privind unele măsuri pentru restituirea către competitorii electorali a sumelor aferente cheltuielilor electorale la alegerile pentru Președintele României din anul 2024	3	222. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative	5
1.132. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 143/2024 privind unele măsuri pentru restituirea către competitorii electorali a sumelor aferente cheltuielilor electorale la alegerile pentru Președintele României din anul 2024	3	1.134. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative	5
221. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal	4	★	
1.133. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și		223. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal	6
		1.135. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal	6
		★	
		234. — Lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007	7
		1.146. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007	7
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
		Decizia nr. 267 din 29 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală	8–10
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 349 din 6 octombrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea
unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A.
pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă
necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 13 martie 2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 14 martie 2025.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 12 decembrie 2025.
Nr. 219.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea
cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat
Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea
și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive
Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 12 decembrie 2025.
Nr. 1.131.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 143/2024 privind unele măsuri pentru restituirea
către competitorii electorali a sumelor aferente cheltuielilor
electorale la alegerile pentru Președintele României
din anul 2024**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 143 din 12 decembrie 2024 privind unele măsuri pentru restituirea către competitorii electorali a sumelor aferente cheltuielilor electorale la alegerile pentru Președintele României din anul 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1255 din 12 decembrie 2024.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 12 decembrie 2025.
Nr. 220.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 143/2024 privind unele măsuri
pentru restituirea către competitorii electorali
a sumelor aferente cheltuielilor electorale la alegerile
pentru Președintele României din anul 2024**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 143/2024 privind unele măsuri pentru restituirea către competitorii electorali a sumelor aferente cheltuielilor electorale la alegerile pentru Președintele României din anul 2024 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 12 decembrie 2025.
Nr. 1.132.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul
structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și
stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului
din sistemul sanitar public și pentru completarea
unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63 din 30 iunie 2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 30 iunie 2023.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 12 decembrie 2025.
Nr. 221.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea
unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente
unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri
privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public
și pentru completarea unor acte normative
în domeniul sănătății și în domeniul fiscal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 12 decembrie 2025.
Nr. 1.133.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 43/2024 pentru modificarea și completarea
unor acte normative****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43 din 30 aprilie 2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 30 aprilie 2024.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 12 decembrie 2025.
Nr. 222.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2024
pentru modificarea și completarea unor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 12 decembrie 2025.
Nr. 1.134.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. (1)
din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71 din 30 mai 2022 pentru modificarea art. 155 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 30 mai 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI

DEPUTAȚILOR,

NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 12 decembrie 2025.

Nr. 223.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022
pentru modificarea art. 155 alin. (1) din Legea nr. 286/2009
privind Codul penal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 12 decembrie 2025.

Nr. 1.135.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 6 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În raport cu numărul membrilor și cu obiectul său de activitate, camera județeană se poate organiza pe secțiuni. Secțiunile se organizează de către adunarea generală înainte de alegeri, respectiv la fiecare 5 ani.”

2. La articolul 17, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Durata mandatului membrilor colegiului de conducere este de 5 ani.”

3. La articolul 18, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Mandatul președintelui, vicepreședinților și membrilor colegiului de conducere este de 5 ani, acesta putând fi reînnoit.”

4. La articolul 36, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Mandatul președintelui și vicepreședinților este de 5 ani, acesta putând fi reînnoit.”

Art. II. — Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 6 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 12 decembrie 2025.

Nr. 234.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 12 decembrie 2025.

Nr. 1.146.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 267

din 29 mai 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Gheorghiță Pătrașcu în Dosarul nr. 592/39/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios-administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.959D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, doamna avocat Corina-Ruxandra Popescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat, care solicită admiterea excepției având ca obiect dispozițiile art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală și în special sintagma „*obligații de plată restante*” în corelare cu dreptul persoanei chemate să răspundă solidar pentru debitorul declarat insolubil de a contesta existența și cuantumul acestor obligații. Învederează că a depus la dosarul cauzei hotărâri pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la dispoziții similare cu cele criticate, prin care s-a reținut, în esență, că terțul, în cursul procedurii de răspundere solidară, trebuie să poată să pună în discuție constatările de fapt și calificările juridice realizate de administrația fiscală, în cadrul procedurii de impunere a obligațiilor de plată. În continuare, reprezentantul convențional al autorului excepției învederează aspecte de fapt ce țin de soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost ridicată excepția. Se mai arată că, în măsura în care terțul interesat nu poate contesta, personal și direct, decizia de impunere la momentul emiterii acesteia pentru că nu este persoană interesată și lezată de această decizie, faptul de a nu-i permite ulterior, în cadrul procedurii de atragere a propriei răspunderi patrimoniale, să conteste existența și cuantumul obligațiilor de plată reprezintă o violare a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. În final, reiterează elemente cuprinse în cererea de sesizare a

Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate și în notele scrise depuse la dosar.

5. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției. Cu privire la soluția legislativă criticată, se precizează că, în jurisprudența sa (Decizia nr. 589 din 14 aprilie 2009), Curtea a analizat o dispoziție de lege similară, cuprinsă în vechea reglementare, la art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, prilej cu care a reținut că norma care consacră răspunderea solidară își găsește aplicarea numai după declararea insolabilității debitorului, până la această dată persoana neavând legitimitate procesuală de a acționa cu privire la contestarea obligațiilor restante. Totodată, Curtea a arătat că, până la declararea insolabilității, debitorul, respectiv celelalte persoane interesate pot să facă toate apărările pe care le consideră necesare pentru a preveni insolabilitatea societății.

6. Având cuvântul în replică, doamna avocat Corina-Ruxandra Popescu arată că elementele prezentate de reprezentantul Ministerului Public nu au legătură cu aspectele invocate în susținerea excepției. În speța dedusă controlului, autorul excepției a susținut că terțul căruia i s-a atras răspunderea nu are dreptul de a contesta debitul și nu că, terțul, reprezentant al societății insolubile, nu are dreptul de a contesta decizia de impunere. Mai arată că a invocat hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în Cauza C-277/24 în anul 2025, care a clarificat această problemă și este ulterioară Ordonanței Guvernului nr. 92/2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 16 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 592/39/2017/a2, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios-administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de domnul Gheorghiță Pătrașcu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat de autorul acesteia împotriva sentinței prin care a fost respinsă o cerere de anulare a unor acte administrative-fiscale.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul excepției susține că în măsura în care textul criticat se interpretează în sensul că nu le este permis subiecților prevăzuți de art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală să conteste existența sau cuantumul obligațiilor de plată restante, iar acele obligații sunt imputate persoanelor chemate să răspundă în solidar cu debitorul declarat insolubil, dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art. 21 și ale art. 24 alin. (1) din Constituție. Se arată că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că limitarea dreptului

de acces la un tribunal nu este compatibilă cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenție, decât dacă prin aceasta se urmărește un scop legitim și dacă există un grad rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat. Or, atunci când se stabilește că pentru obligațiile de plată restante subiecții prevăzuți de art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală răspund solidar cu debitorul insolubil, fără să li se permită să conteste existența sau cuantumul obligațiilor de plată restante stabilite prin acte administrative anterioare, atunci limitarea dreptului de acces nu urmărește un scop legitim. De asemenea, se apreciază că în măsura în care subiecților prevăzuți de art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală nu li se dă dreptul de a contesta obligațiile de plată restante, acestea fiind preluate din acte administrative anterioare, care nu se adresează acestor subiecți, dreptul la apărare al acestor persoane chemate să răspundă solidar este afectat în substanța sa.

9. Concluzionând, se consideră că în măsura în care sintagma „*pentru obligațiile de plată restante*” se interpretează în sensul că nu le este permis persoanelor chemate să răspundă în solidar cu debitorul declarat insolubil să conteste existența sau cuantumul obligațiilor de plată restante, are loc o încălcare a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și încălcarea dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție.

10. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios-administrativ și fiscal** apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile criticate reiau soluția normativă prevăzută anterior de art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, asupra căreia Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 589 din 14 aprilie 2009 și a respins excepția de neconstituționalitate, reținând că textele de lege își găsesc aplicarea numai după data declarării insolabilității debitorului, dată până la care debitorul, respectiv celelalte persoane interesate, precum administratorul, asociații sau acționarii pot face apărările pe care le consideră necesare pentru a evita situația ca societatea să fie declarată insolubilă. Este evident că titlul de creanță devine la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege. Se mai susține că decizia prin care se ia hotărârea angajării răspunderii solidare a persoanelor prevăzute de art. 27 din cod constituie titlu de creanță numai după aprobarea ei. Mai mult, persoanele interesate pot solicita instanței de judecată suspendarea executării actului administrativ. Or, toate aceste posibilități procedurale efective constituie suficiente garanții pentru asigurarea accesului liber la justiție și a dreptului la apărare al persoanei interesate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorul excepției, concluziile reprezentantului autorului excepției și cele ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din data de 23 iulie 2015, care au următorul cuprins: „(2) *Pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolubil în condițiile prezentului cod, răspund solidar cu acesta următoarele persoane:*

a) *persoanele fizice sau juridice care, anterior datei declarării insolabilității, cu rea-credință, au dobândit în orice mod active de la debitorii care și-au provocat astfel insolabilitatea;*

b) *administratorii, asociații, acționarii și orice alte persoane care au provocat insolabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea, cu rea-credință, sub orice formă, a activelor debitorului;*

c) *administratorii care, în perioada exercitării mandatului, cu rea-credință, nu și-au îndeplinit obligația legală de a cere instanței competente deschiderea procedurii insolvenței, pentru obligațiile fiscale aferente perioadei respective și rămase neachitate la data declarării stării de insolabilitate;*

d) *administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea și/sau neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale;*

e) *administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat restituirea sau rambursarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat fără ca acestea să fie cuvenite debitorului”.*

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, astfel cum acestea sunt interpretate și aplicate în baza dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma exigențelor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile criticate au preluat integral soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din data de 31 iulie 2007, asupra căreia s-a pronunțat în mai multe rânduri și a respins excepțiile de neconstituționalitate ca neîntemeiate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 325 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din data de 5 mai 2008, Decizia nr. 790 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din data de 5 august 2008, Decizia nr. 1.112 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din data de 6 octombrie 2009, Decizia nr. 589 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din data de 27 mai 2009).

18. Curtea a reținut că soluția legislativă își găsește aplicarea numai după data declarării insolvabilității debitorului, dată până la care debitorul, respectiv celelalte persoane interesate, precum administratorul, asociații sau acționarii pot face apărările pe care le consideră necesare pentru a evita situația ca societatea să fie declarată insolvabilă. Este evident că titlul de creanță devine executoriu numai în condițiile art. 226 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, și anume la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege. Decizia prin care se ia hotărârea angajării răspunderii solidare constituie titlu de creanță numai după aprobarea ei. Fără să fie aprobată, decizia nu produce niciun efect juridic din moment ce nu a fost însușită de conducerea organului fiscal competent. Este, de altfel, și rațiunea pentru care aceasta încă nu se comunică debitorului sau persoanelor interesate. Dacă decizia nu a fost încă aprobată, debitorul sau orice altă persoană interesată nu are încă nicio legitimitate în a o contesta. Numai după aprobarea ei, devenind titlu executoriu, persoanele interesate pot exercita calea administrativă de atac, respectiv contestarea în instanță a soluției pronunțate de organul administrativ competent.

19. Totodată, Curtea reamintește că, în jurisprudența sa (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.357 din 27 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 9 decembrie 2009), a reținut că în raporturile de drept material fiscal, organele fiscale au îndrituirea legală de a emite acte administrative fiscale. Dreptul fiscal și procedura fiscală fac parte din dreptul public, ceea ce înseamnă că subiectele unor astfel de raporturi nu pot fi egale în drepturi și obligații. Astfel, unul dintre subiectele raportului de drept fiscal, și anume organul fiscal, are o poziție dominantă, fiind înzestrat

cu exercițiul puterii de stat în virtutea căreia are competența legală de a stabili impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, cât și de „a urmări” încasarea acestora, astfel încât, în situația în care sumele de bani datorate bugetului nu mai pot fi încasate de la debitorul inițial, să poată urmări și alte persoane, în condițiile prevăzute de dispozițiile în materie fiscală. Reglementarea instituției răspunderii solidare cu debitorul este un aspect al raporturilor de drept material fiscal, astfel încât organul fiscal are legitimitatea constituțională, ca parte a puterii executive, să stabilească, potrivit legii, răspunderea solidară a persoanelor prevăzute de art. 25 din Codul de procedură fiscală.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și cu privire la soluția legislativă criticată.

21. De asemenea, Curtea reține că, odată cu formularea contestației, contrar celor susținute de autorul excepției, persoana interesată are posibilitatea de a contesta atât motivele de fapt, cât și cele de drept care au stat la baza titlului de creanță. Mai mult, persoanele interesate pot solicita instanței de judecată suspendarea executării actului administrativ în condițiile art. 278 din Codul de procedură fiscală, coroborat cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Or, toate aceste posibilități procedurale efective constituie suficiente garanții pentru asigurarea accesului liber la justiție și a dreptului la apărare al persoanei interesate.

22. Referitor la considerentele invocate de autorul excepției în cuprinsul notelor scrise privind jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea reține că acestea sunt chestiuni de interpretare și aplicare a legii, care excedează controlului de constituționalitate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghita Pătrașcu în Dosarul nr. 592/39/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios-administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 25 alin. (2) din Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios-administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent-șef,
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 349

din 6 octombrie 2025

Dosar nr. 1.165/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoe	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare („Regulamentul”).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședință de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 42.722/3/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă. Pârâta Autoritatea pentru Reformă Feroviară a depus un punct de vedere.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Prin Încheierea din 20 mai 2025, pronunțată în Dosarul nr. 42.722/3/2024, Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024”), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă prevederile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu completările ulterioare, vizează întreaga familie ocupațională „Administrație” și, prin urmare, sunt aplicabile tuturor categoriilor de funcționari publici sau sunt de strictă interpretare și aplicare, precum și

Dacă prevederile punctului 3 din nota de la litera f) din capitolul I litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și cele aferente punctului 3 din nota de la subpunctul 2.9 din capitolul II litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care instituie majorarea salariilor de bază cu până la 15% pentru complexitatea muncii, pot fi extinse la întreaga familie ocupațională „Administrație” sau sunt de strictă interpretare și aplicare.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 29 mai 2025 cu nr. 1.165/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit la data de 6 octombrie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023”)

„**Art. XI.** — (1) Având în vedere prevederile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se elimină inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salarial existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

(2) În înțelesul alin. (1), prin *sistemul finanțelor publice* se înțelege Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română.

(3) Metodologia și criteriile care stau la baza stabilirii drepturilor salariale luând în considerare hotărârile judecătorești potrivit prevederilor alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor, pe baza unei analize realizate de către Ministerul Finanțelor împreună cu Agenția Națională de Administrare Fiscală, structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română, cu respectarea principiilor și a sistemului ierarhizării funcțiilor publice, între instituții publice, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(4) După punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) nu se mai plătesc alte categorii de drepturi salariale care nu sunt prevăzute prin acte normative în vigoare.”

10. *Anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare („Legea-cadru nr. 153/2017”)*

Capitolul I lit. A pct. I lit. f) nota pct. 3: „Funcționarii publici din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Ministerului Mediului, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Fondurilor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației Naționale, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din instituțiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, funcționarii publici din cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Apelor și Pădurilor și Ministerului Justiției, precum și funcționarii publici parlamentari din serviciile Parlamentului, cu excepția celor prevăzuți la pct. 1 și 2, beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%.”

Capitolul II lit. A pct. I pct. 2 subpct. 2.9 nota pct. 3: „Personalul contractual din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Ministerului Mediului, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Fondurilor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației Naționale, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Consiliului Economic și Social și din instituțiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, din cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Apelor și Pădurilor și Ministerului Justiției, precum și din serviciile Parlamentului, cu excepția celui prevăzut la pct. 1 și 2, precum și cu excepția personalului prevăzut la cap. II lit. A pct. I subpct. 2.4 din prezenta anexă, beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-au invocat chestiunile de drept

11. Prin *Cererea de chemare în judecată* înregistrată cu nr. 42.722/3/2024 pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal la 13 noiembrie 2024, reclamantul Sindicatul Național „Pro Lex”, în numele membrului de sindicat AB, a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Transporturilor și Infrastructurii („MTI”) și Autoritatea pentru Reformă Feroviară („AFR”), obligarea pârâților, printre altele, la plata drepturilor salariale la nivel maxim de salarizare

corespunzător funcției de consilier achiziții publice clasa I, grad profesional superior, gradația 5, existente în cadrul familiei ocupaționale „Administrație”, prin raportare la Ministerul Finanțelor, respectiv salariul de bază de 10.244 lei, actualizat conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023”), Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024”) și actelor normative incidente salarizării personalului plătit din fonduri publice, cu aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale sau familiei ocupaționale.

12. În motivare, Sindicatul Național „Pro Lex” a arătat că reclamanta AB, membru de sindicat, este funcționar public în cadrul MTI, până la 1.04.2024 fiind angajată a AFR din cadrul MTI, însă pârâții nu au pus în aplicare, în ceea ce o privește pe reclamantă, prevederile legale referitoare la cuantumul salariilor, până la data de 30.01.2024, când salariile funcționarilor din cadrul AFR au fost egalizate cu cele aflate la nivel maxim în cadrul MTI. A mai precizat că inechitățile la nivelul instituțiilor au fost înlăturate la 1.07.2024, când a fost emis Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.182/12.06.2024, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2024 pentru stabilirea unor măsuri referitoare la salarizarea personalului din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2024”), însă salariile nu au fost aliniate la cele din familia ocupațională.

13. S-a subliniat că pârâții MTI și AFR fac parte din familia ocupațională „Administrație”, astfel că salariile angajaților ar trebui să fie la nivelul celorlalte autorități și instituții publice centrale, din aceeași familie ocupațională, pentru aceleași funcții, grade profesionale, gradații de vechime, încadrate în aceeași rubrică din grila de salarizare prevăzută în lege (de exemplu, Ministerul Finanțelor).

14. În sprijinul pretențiilor sale, reclamantul a indicat mai multe decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, obligatorii pentru instanțele judecătorești, respectiv *nr. 80 din 11 decembrie 2023*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, *nr. 8 din 8 februarie 2021*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, și *nr. 23 din 26 septembrie 2016*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, precum și *Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016.

15. Pârâții MTI și AFR au formulat *întâmpinare*, prin care au solicitat, pe fond, respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată, deoarece, în esență, reclamantul urmărește să obțină aplicarea/extinderea unor prevederi derogatorii ale Legii-cadru nr. 153/2017 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2023 la întreaga familie ocupațională.

16. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

17. Completul de judecată al instanței de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinită, în aprecierea tribunalului, singura condiție impusă de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, respectiv aceea

ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunilor de drept de a căror lămurire depinde soluționarea procesului, iar aceste chestiuni de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

18. În opinia instanței de trimitere, în raport cu preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, deoarece sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nefiind lăsată la latitudinea instanței care judecă fondul cauzei analiza chestiunii privind dificultatea chestiunii de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

19. Prin întâmpinarea formulată în cauză, pârâțul MTI a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept ce vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prin raportare la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2023, în sensul de a se stabili dacă dispozițiile derogatorii de la regulile generale, instituite prin ordonanța de urgență anterior menționată, în privința funcționarilor publici din sistemul finanțelor publice și din cadrul anumitor instituții publice, pot fi extinse la întreaga familie ocupațională „Administrație”.

20. Reclamantul a arătat că este de acord cu sesizarea sus-menționată.

21. Părțile nu au formulat puncte de vedere cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

22. Instanța de trimitere a apreciat că dispozițiile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 sunt de strictă interpretare și aplicare, acestea vizând doar eliminarea inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial existente în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

23. De asemenea, s-a apreciat că, prin dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a prevăzut acordarea unor majorări sau a sporului de complexitate de 15% la salariul de bază doar în cazul anumitor instituții, astfel încât acestea nu pot fi extinse la întreaga familie ocupațională „Administrație”.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

24. În raport cu întrebarea cu care a fost sesizată instanța supremă în prezentul dosar nu a fost necesară consultarea jurisprudenței instanțelor naționale.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

25. Punctul 3 al notei de la lit. f) din capitolul I litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 a făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțate *deciziile Curții Constituționale nr. 675 din 15 decembrie 2022*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 12 iunie 2023, și *nr. 580 din 16 septembrie 2021*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1131 din 26 noiembrie 2021, prin care au fost respinse, ca neîntemeiată și, respectiv, ca inadmisibilă, excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

26. Punctul 3 al notei de la subpunctul 2.9 din capitolul II litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 a făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțată de către Curtea Constituțională *Decizia nr. 712 din 6 octombrie 2020*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 28 ianuarie 2021, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, constatându-se constituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

27. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost identificată *Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care instanța supremă a statuat, cu putere obligatorie, că, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, „principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale”.

28. De asemenea, în mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată o decizie ce poate prezenta relevanță cu privire la problemele de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, respectiv *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 130 din 7 aprilie 2025*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 18 iunie 2025, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept: (i) „Dacă în ipoteza în care reclamantul deține un titlu executoriu prin care s-a dispus obligarea pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală la plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. XI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu completările ulterioare, se opun acordării în continuare a acestui spor în cuantum de 25%, după punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) din acest articol?”; (ii) „Dacă în ipoteza în care reclamantul nu deține un titlu executoriu, dar există o hotărâre judecătorească definitivă prin care se recunoaște altor funcționari publici din aceeași familie ocupațională și din cadrul aceluiași ordonator de credite plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, dispozițiile art. XI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 trebuie interpretate în sensul că se opun acordării acestui spor în cuantum de 25%, după punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) din acest articol?”.

În considerentele de la paragraful 63 s-a statuat în sensul că dispozițiile art. XI alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 întrunesc condiția de a constitui o normă clară, nesusceptibilă de interpretări diferite, de natură să nu permită calificarea întrebării instanței de trimitere ca fiind una privitoare la o chestiune de drept reală, aptă să declanșeze mecanismul de intervenție al instanței supreme în asigurarea unei jurisprudențe uniforme.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

29. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

30. Temeiul prezentei sesizări este reprezentat de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Prin adoptarea acestui act normativ s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare uniforme și unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii sau plății drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice ori în materia stabilirii sau plății drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal.

31. În privința domeniului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, art. 1 stabilește că acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

32. Condițiile de admisibilitate a sesizării sunt reglementate de prevederile art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată, conform căreia, „dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

33. Totodată, sunt relevante dispozițiile cuprinse în art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care prevăd completarea normelor speciale privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu normele generale cuprinse la art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

34. În raport cu cele arătate, rezultă că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate: a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrise domeniului de aplicare al art. 1 din ordonanța de urgență; b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac; c) existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei; d) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici să nu fi făcut obiectul unei statui anterior a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

35. Procedând la verificarea cerințelor legale anterior menționate, se constată că sesizarea supusă analizei a fost formulată într-un litigiu privind funcționarii publici prin care reclamantul, în calitate de personal plătit din fonduri publice încadrat în familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, a solicitat obligarea părților MTI și ARF la plata drepturilor salariale la nivel maxim de salarizare corespunzător funcției de consilier achiziții publice clasa I, grad profesional superior, gradația 5, existente în cadrul familiei ocupaționale „Administrație”, prin raportare la Ministerul Finanțelor, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2024 și actelor normative incidente salarizării personalului plătit din fonduri publice, cu aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale sau familii ocupaționale.

36. În acest context, instanța de trimitere este preocupată de obținerea unui răspuns din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în sensul de a stabili dacă sunt aplicabile tuturor categoriilor de funcționari publici prevederile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023, care urmăresc eliminarea inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor

judecătorești, precum și prevederile pct. 3 al notei de la litera f) din capitolul I litera A punctul I și ale pct. 3 al notei de la subpct. 2.9 din capitolul II litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care instituie majorarea salariilor de bază cu până la 15% pentru complexitatea muncii, de care beneficiază funcționarii publici și personalul contractual din cadrul sistemului finanțelor publice și al altor instituții publice decât MTI și ARF.

37. Observând obiectul litigiului dedus judecării, este cert că acesta se încadrează în obiectul specific indicat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, fiind vorba despre o cerere de chemare în judecată care privește stabilirea și plata unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, reclamantul făcând parte din familia ocupațională „Administrație”.

38. De asemenea, este realizată a doua cerință menționată, întrucât sesizarea emană de la Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal, instanță investită cu soluționarea litigiului privind funcționarii publici în primă instanță.

39. Totodată, în urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, a rezultat că este îndeplinită ultima condiție referitoare la inexistența unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și la nestatuarea anterioară de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problemele semnalate de instanța de trimitere.

40. În schimb, nu este îndeplinită a treia condiție referitoare la existența unei chestiuni de drept veritabile, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei.

41. În legătură cu această cerință de admisibilitate, este necesar a se sublinia că trebuie avute în vedere criteriile stabilite în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept pentru determinarea înțelesului acestei noțiuni, fiind relevant că, sub acest aspect, prevederile speciale cuprinse în art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu derogă de la norma generală cuprinsă în art. 519 din Codul de procedură civilă, ambele dispoziții legale făcând referire la existența unei chestiuni de drept.

42. Așa fiind, în mod consecvent, instanța supremă a stabilit că trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (a se vedea, cu titlu exemplificativ, *Decizia nr. 62 din 28 octombrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1277 din 18 decembrie 2024).

43. Tot astfel, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a mai statuat, cu valoare de principiu, că, în cadrul acestei proceduri, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor judecătorești de interpretare și aplicare a legii în cauzele deduse judecării, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților întâmpinate în interpretarea unor texte de lege (a se vedea, cu titlu exemplificativ, *Decizia nr. 97 din 25 noiembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 22 ianuarie 2025).

44. De asemenea, în practica obligatorie a instanței supreme s-a statuat că, prealabil sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, instanța de trimitere trebuie să stabilească și să evidențieze existența unei legături strânse între maniera de dezlegare a chestiunii de drept, în raport cu interpretările posibile prefigurate, și soluționarea pe fond a cauzei, deoarece în acest mod se reflectă utilitatea și interesul în promovarea acestui mecanism procedural de unificare a practicii judiciare. De aceea, hotărârea prealabilă trebuie să fie de natură a produce un efect concret asupra soluției ce urmează a fi

pronunțată de către instanța de trimitere, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate trebuie să o aibă în cadrul soluționării litigiului, ceea ce presupune ca problema de drept ce face obiectul sesizării să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei (a se vedea, cu titlu exemplificativ, *Decizia nr. 42 din 16 septembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 16 octombrie 2024).

45. Aplicând aceste repere jurisprudențiale în cazul prezentei sesizări, se constată că încheierea de sesizare nu cuprinde nicio argumentare cu privire la îndeplinirea cerinței de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța de trimitere apreciind că este obligatorie declanșarea mecanismului procedural referitor la pronunțarea unei hotărâri prealabile, fără efectuarea vreunei analize cu privire la relevanța problemei de drept în litigiul dedus judecătii și cu privire la dificultatea interpretării prevederilor legale menționate.

46. Din parcurgerea considerentelor expuse în încheierea de sesizare se observă lipsa oricăror referiri în legătură cu incidența în cauză a dispozițiilor art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023, pct. 3 al notei de la litera f) din capitolul I litera A punctul I și pct. 3 al notei de la subpct. 2.9 din capitolul II litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017. Instanța de trimitere nu explică în ce fel ar depinde soluția ce se va pronunța în dosar de interpretarea dispozițiilor legale indicate în cuprinsul întrebărilor adresate, în condițiile în care cererea de chemare în judecată nu menționează în mod explicit aceste prevederi legale ca temei al drepturilor salariale solicitate de reclamant. În lipsa unei minime argumentări, nu este posibil a se determina utilitatea declanșării acestui mecanism procedural, nefiind reliefată legătura strânsă care trebuie să existe între maniera de dezlegare a chestiunii de drept, în raport cu interpretările posibile prefigurate, și soluționarea pe fond a cauzei.

47. Totodată, nu se poate reține realizarea acestei cerințe de admisibilitate din perspectiva existenței unei veritabile probleme de drept, încheierea de sesizare neconținând nicio motivare aptă să susțină ideea că instanța investită cu soluționarea cauzei ar întâmpina vreo dificultate în procesul de interpretare a textelor legale menționate. Dimpotrivă, instanța de trimitere consideră că prevederile legale indicate sunt clare în sensul că sunt de strictă interpretare și aplicare în privința funcționarilor publici din sistemul finanțelor publice și din cadrul altor instituții publice decât acelea în care este angajat reclamantul, neavând niciun dubiu cu privire la domeniul de aplicare a acestor norme juridice.

48. În analiza îndeplinirii condiției referitoare la existența unei chestiuni de drept, trebuie observat că întrebările adresate de instanța de trimitere se referă numai formal la interpretarea dispozițiilor art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023, pct. 3 al notei de la litera f) din capitolul I litera A punctul I și pct. 3 al notei de la subpct. 2.9 din capitolul II litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, deoarece, în realitate, chestiunile a căror lămurire se urmărește vizează stabilirea aplicabilității normelor legale menționate în litigiul dedus judecătii. În concret, demersul procesual de față are ca scop găsirea unui răspuns cu privire la extinderea aplicării unor prevederi legale, ce vizează eliminarea inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești și majorarea salariilor de bază cu până la 15% pentru complexitatea muncii, de care beneficiază funcționarii publici și personalul contractual din cadrul sistemului finanțelor publice și al altor instituții publice strict nominalizate, fără a fi avute în vedere instituțiile angajatoare ale reclamantului, respectiv MTI și ARF. Or, stabilirea aplicabilității unei dispoziții legale raportului juridic concret dedus judecătii nu reprezintă o

problemă de drept aptă a primi o dezlegare de principiu în mecanismul de unificare a practicii judiciare prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și de art. 519 din Codul de procedură civilă, intrând în atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei să stabilească norma juridică aplicabilă respectivului litigiu.

49. Este relevant faptul că procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile urmărește asigurarea unei interpretări în drept, cu caracter de principiu, asupra unei norme de drept îndoielnice, neclare, dar nu are rolul de a stabili, în locul instanței judecătorești, dacă o dispoziție legală este sau nu este incidentă în cauză ori dacă este aptă să ducă la dezlegarea raportului litigios, o atare atribuție rămânând în sfera de competență exclusivă a instanței de judecată legal investite cu soluționarea procesului.

50. Mai mult decât atât, chestiunea vizând interpretarea dispozițiilor legale menționate în încheierea de sesizare nu reprezintă o veritabilă problemă de drept din perspectiva dificultății, atât timp cât textele legale indicate sunt redactate într-o manieră clară, completă și fără a lăsa posibilitatea unor interpretări contradictorii.

51. Astfel, art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 se referă la eliminarea inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial existente în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești, alin. (2) al articolului menționat arătând explicit că prin sistemul finanțelor publice se înțelege Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acestora și Autoritatea Vamală Română, fără vreo referire la angajatorul reclamantului, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Autoritatea pentru Reforma Feroviară.

52. De altfel, în cuprinsul Deciziei nr. 130 din 7 aprilie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 18 iunie 2025, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit, cu prilejul respingerii ca inadmisibilă a unei sesizări formulate de Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, faptul că dispozițiile art. XI alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 întrunesc condiția de a constitui o normă clară, nesusceptibilă de interpretări diferite, de natură să nu permită calificarea întrebării instanței de trimitere ca fiind una privitoare la o chestiune de drept reală, aptă să declanșeze mecanismul de intervenție al instanței supreme în asigurarea unei jurisprudențe uniforme (paragraful 63).

53. Tot astfel, pct. 3 al notei de la litera f) din capitolul I litera A punctul I și pct. 3 al notei de la subpct. 2.9 din capitolul II litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 menționează explicit că funcționarii publici și personalul contractual din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Ministerului Mediului, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Fondurilor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației Naționale, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din instituțiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, din cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Apelor și Pădurilor și Ministerului Justiției, precum și din serviciile Parlamentului, cu unele excepții, beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%. Printre instituțiile publice enumerate nu se regăsesc Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Autoritatea pentru Reforma Feroviară.

54. Așadar, dispozițiile legale indicate delimitează cu claritate categoria funcționarilor publici și personalul contractual cărora li se aplică majorarea salarială, fără vreo referire la instituțiile publice pârâte, iar prin încheierea de sesizare instanța de

trimitere nu a argumentat în niciun fel dificultățile întâmpinate în procesul de interpretare și aplicare a normelor juridice menționate, neindicând existența unei dispoziții legale presupus neclare, îndoielnice sau echivoce.

55. Or, așa cum s-a arătat anterior, pentru a fi considerată o problemă reală de drept, aceasta trebuie să se refere la o normă juridică susceptibilă de interpretări diferite sau contradictorii, la o normă neclară, incompletă, incertă, sau să presupună incidența unor principii generale cu conținut sau sferă de aplicare discutabile (a se vedea, exemplificativ, *Decizia nr. 50 din 11 noiembrie 2019*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 5 februarie 2020). În prezenta sesizare, interpretarea dispozițiilor legale menționate nu ridică niciun fel

de dificultate, fiind vorba despre norme de drept clare, ușor inteligibile, complete, nesusceptibile de interpretări contradictorii.

56. Prin urmare, chestiunile supuse analizei nu reprezintă veritabile probleme de drept, suficient de dificile pentru a reclama o rezolvare de principiu din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

57. Toate aceste considerente sunt suficiente pentru a reține neîndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în privința sesizării înregistrate cu nr. 1.165/1/2025 pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că se impune respingerea acesteia, ca inadmisibilă.

58. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 42.722/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă prevederile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu completările ulterioare, vizează întreaga familie ocupațională „Administrație” și, prin urmare, sunt aplicabile tuturor categoriilor de funcționari publici sau sunt de strictă interpretare și aplicare, precum și

Dacă prevederile punctului 3 din nota de la litera f) din capitolul I litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și cele aferente punctului 3 din nota de la subpunctul 2.9 din capitolul II litera A punctul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care instituie majorarea salariilor de bază cu până la 15% pentru complexitatea muncii, pot fi extinse la întreaga familie ocupațională „Administrație” sau sunt de strictă interpretare și aplicare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 6 octombrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

